

РЕШЕНИЕ

№ 22662

гр. София, 07.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 09.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4482** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 76, ал. 3 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.

Образувано е по жалбата на „Многопрофилна болница за активно лечение Сърце и Мозък“ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор д-р П. Д. чрез пълномощник юрк. М. Д. против Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание № РД-25-64/08.04.2024 г., издадена от директора на Регионалната здравноосигурителна каса - Б. в частта ѝ по т. 4. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, при противоречие с материалния закон и поради несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в конкретния случай не е реализиран съставът на чл. 385 от Н. за МД 2023-2025 г., а е налице неспазване на лекарското становище за оперативно лечение и отказ от такова при първата хоспитализация, което е ясно документирано в ИЗ №22317. Като решаващо се изтъква обстоятелството, че пациентът е опериран при повторното му приемане за лечение, а не в периода когато е бил на лечение по терапевтичната пътека. Изтъква се, че пациентът е бил лекуван по терапевтичната клинична пътека и диагностично - лечебния алгоритъм е изпълнен, но е отказал да му бъде извършено оперативно лечение. Той е изписан при завършен диагностично-лечебен алгоритъм и при изричен отказ от лечение съобразно чл. 90 от Закона за здравето. Впоследствие е приет по спешност и е бил опериран в съответствие с добрата медицинска практика. Като нарушени се сочат нормата на чл. 35 от АПК и принципа за истинност установен

в чл. 7 от АПК. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на разноски.

Ответната страна – Директорът на РЗОК - Б. не изразява становище по жалбата.

Въз основана приетите по делото писмени доказателства се установява следното от фактическа страна:

Оспорващият е лечебно заведение по смисъла на чл. 9, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения. В това си качество е сключило с НЗОК договор № 022103/24.10.2023 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК и извършване на клинични процедури с НЗОК.

Със Заповед № РД-25-64/15.01.2024 г. на директора на РЗОК - Б. е наредено извършването на проверка на „МБАЛ Сърце и мозък“ ЕАД по изпълнение на индивидуален договор № 022103/24.10.2023 г. за оказване на болнична медицинска помощ. Разпоредено е за резултата от проверката да бъде съставен протокол. Заповедта е връчена на упълномощено лице.

В хода на проверката е установено, че З. с ЕГН [ЕГН] Д. Д. е с двукратни хоспитализации както следва: от 30.11.2023 г. до 03.12.2023 г. по КП №197 с ИЗ 22317 и от 03.12.2023 г. до 09.12.2023 г. по КП № 179 с ИЗ №22470. Констатирано е, че се касае за пациент, постъпил по спешност на 30.11.2023 г. с болки в корема, с липса на флатус и дефекация, фебрилен. Дехоспитализиран е на 03.12.2023 г. в 10.44 ч. На същата дата в 21.12 ч. е приет по спешност с болки в корема, фебрилитет, гадене без повръщане. Проведена е операция в 23 ч. на 03.12.2023 г. - апендоктимия. Проверяващите са посочили, че видно от медицинската документация още при първата хоспитализация са налице индикации за оперативно лечение, но пациентът е дехоспитализиран и още същия ден е хоспитализиран по хирургична КП. Прието е, че е налице хипотезата на чл. 385 от Н. за МД 2023-2025 г., което налага заплащане само на хирургичната КП.

Резултатите от проверката са отразени в протокол № 189/19.02.2024 г.

На основание чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО е съставен Протокол за неоснователно получени суми № 232 от 19.02.2024 г., в т. 4 на който е посочено, че на основание чл. 385 от Н. за МД за 2023-2025 г. следва да се състави ПНПС за ИЗ № 22317 по КП № 197 и неоснователно получената сума в размер на 939.60 лв. по КП № 197 следва да бъде възстановена.

Протоколът за резултатите от извършена проверка и протоколът за неоснователно получени суми са връчени на упълномощено лице - представител на лечебното заведение на 19.02.2024 г.

На 24.02.2024 г. е депозирано възражение от представляващия лечебното заведение вх. № 29-02.287 срещу констатациите в Протокол за извършена проверка № 189/19.02.2024 г. По възражението е изразено писмено становище от началника на отдел ДКБМП в РЗОК-Б..

Изготвен е доклад №02/РД-25-64 /27.03.2024 г., обобщаваща резултатите от проверката.

Въз основа на така проведеното административно производство управителят на НЗОК е издал оспорената писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание, с т. 4 от която, на основание чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО, е поканил изпълнителя на болнична медицинска помощ да възстанови получената без правно основание сума в размер на 939.60 лева. От фактическа страна поканата е мотивирана с

обстоятелството, че по отношение на З. с ЕГН [ЕГН] е налице двукратна хоспитализация, както следва: от 30.11.2023 г. до 03.12.2023 г. по КП № 197 с ИЗ № 22317 и от 03.12.2023 г. до 09.12.2023 г. по КП № 179 с ИЗ № 22470, което представлява нарушение по чл. 385 от Н. за МД 2023-2025.

Писмената покана е връчена по пощата на 12.04.2024 г. Жалбата е депозирана чрез куриер на 26.04.2024 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт от неговия адресат.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: С оглед основанията, посочени в чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав намира оспорената писмена покана за издадена от компетентния по чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО административен орган, в условията на заместване, съгласно заповед № РД-09-357/05.04.2024 г. на управителя на НЗОК, и в предвидената от закона писмена форма, със съдържание съответстващо на изискванията на чл. 59 от АПК. Изложените фактическите и правни основания са достатъчно ясно и конкретно формулирани и дават възможност на адресата да организира защитата си, а съдът да извърши проверка за материалноправна законосъобразност на акта. Мотивите на акта се съдържат и в протокол №189/19.02.2024 г. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-232/19.02.2024 г., към които е налице изрично препращане. Съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административния орган е стигнал до едно или друго разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административния акт е издаден на основата на такива документи, изложените в тях съображения са такива и за издаване на акта.

Редът за извършване на контрол по ЗЗО е детайлно регламентиран в Инструкция № РД-16-31 от 23.06.2016 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от Закона за здравето осигуряване. Съгласно чл. 24, ал. 1 от Инструкцията, в случаите по чл. 76а от ЗЗО, когато И./И. е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по ЗЗО /Н./ и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В този случай се съставя протокол за неоснователно получени суми. Лицето - обект на проверката, има право да представи писмено възражение пред управителя на НЗОК, съответно пред директора на РЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола (чл. 24, ал. 2 от Инструкцията). След изтичане на срока за възражение по ал. 2, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК издава писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание, която се връчва на И./И.. Писмената покана се издава не по-късно от два месеца след изтичане на срока за възражение по ал. 2 (чл. 24, ал. 7 от Инструкцията).

Не е спорно по делото и съдът приема за установено, че административното производство се е развило именно по реда на чл. 76а от ЗЗО. При издаване на оспорената покана не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Фактическият състав на чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО изисква кумулативното наличие

на три предпоставки: а) даване – преминаване на определена парична сума от НЗОК към изпълнител на медицинска и/ или дентална помощ; б) получаване – увеличаване на имуществото на лицето - изпълнител на медицинска и/ или дентална помощ, с дадената сума; в) даването и съответно получаването да е без основание (независимо от това дали е налице първоначална липса или последващо отпадане на основанието). Следователно, за да е налице хипотезата на чл. 76а, ал. 1 ЗЗО абсолютно необходимо условие е изпълнителят на медицинска помощ да се е обогатил без основание чрез реално получаване на определена сума от НЗОК. От страна на оспорващия не се възразява срещу отразеното в оспорената писмена покана, че съответните суми са заплатени от НЗОК.

В конкретният случай, спорът се свежда до това, дали двукратната хоспитализация на едно З. в периода от 30.11.2023 г. до 03.12.2023 г. по КП № 197 с ИЗ № 22317 и от 03.12.2023 г. до 09.12.2023 г. по КП № 179 с ИЗ № 22470 изпълва хипотезата на чл. 385 от Н. за МД 2023-2025, послужила като основание за издаване на оспорената писмена покана.

Нормата на чл. 385 от Н. за МД 2023-2025 г. постановява, че при постъпване на пациент по терапевтична/диагностична КП, по която са извършени диагностично-терапевтични процедури и доказаната диагноза в хода на лечението по тази КП индикира оперативно/интервенционално лечение, на изпълнителя на БМП се заплаща само хирургичната КП.

По делото не е спорно, че З. с ЕГН [ЕГН] е хоспитализиран от 30.11.2023 г. до 03.12.2023 г. по КП №197 „Консервативно лечение при остри коремни заболявания“ с ИЗ 22317 и от 03.12.2023 г. до 09.12.2023 г. по КП № 179 З. „Оперативни процедури върху апендикс“ с ИЗ №22470. Не съществува и спор, че лечебният алгоритъм на двете клинични пътеки е спазен.

Видно от Епикризата, издадена за болничния престой от 30.11.2023 г. до 03.12.2024 г. по КП № 197 в раздел „Ход за заболяването“ е посочено, че „близките отказват болнично лечение, въпреки информацията дадена за здравословното състояние на пациент и рисковете за неговото здраве“. Приложено е и информирано решение за преждевременно прекратяване на започналия престой в болнично заведение и на болнично лечение/диагностициране, както и Декларация за информиран отказ от препоръчано лечение/медицинска процедура, подписано от законите представител на пациента.

Прилагането на нормата на чл. чл. 385 от Н. за МД 2023-2025 г. е мотивирано от административния орган с наличието на индикации за оперативно лечение още при първата хоспитализация, но пациентът е дехоспитализиран и още същия ден е хоспитализиран по хирургична КП. В хода на административното производство не е отчетено обстоятелството, че е налице отказ от лечение по чл. 90 от ЗЗ.

Разпоредбата на чл. 385 от Н. за МД 2023 - 2025 г. има за цел да не се заплащат медицински дейности, които са в нарушение на правилата на медицинската технология на лечение, каквито са клиничните пътеки. В случая не е налице нарушаване на правилата на медицинската технология на лечение от отказ от лечение, обективиран в приложената медицинска документация.

Решаващо в конкретния случай е обстоятелството, че пациентът е бил опериран едва при повторното му приемане за лечение, а не в периода, когато е бил на лечение по терапевтичната КП, т. е. не следва да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 385 от Н. за МД за 2023-2025 г. В противен случай би следвало, че не би имало

значение в какъв срок от изписването му след първоначалното лечение, пациентът ще бъде опериран.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че административния орган неправилно е приложил материалния закон, което налага отмяна на оспорената писмена покана в частта ѝ по т. 4.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, правото на разноски за производството е възникнало за жалбоподателя, на който следва да се присъдят разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

С оглед на това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 56-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Многопрофилна болница за активно лечение Сърце и Мозък“ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор д-р П. Д. чрез пълномощник юрк. М. Д., т. 4 от Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание № РД-25-64₆/08.04.2024 г., издадена от директора на Регионалната здравноосигурителна каса - Б..

ОСЪЖДА Регионалната здравноосигурителна каса - Б. да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение Сърце и Мозък“ЕАД, ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор д-р П. Д., разноски по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: